



# DRAMA aangenaam



Lessen groep 1/2 | kleuters

Bijlagen



‘Pinokkio’ betekent in het Italiaans ‘stukje pijnboom’. Het is de houten hoofdpersoon in een boek van de Italiaanse schrijver Carlo Collodi, dat in 1883 werd gepubliceerd onder de titel *Le avventure di Pinocchio*.

Het boek werd onmiddellijk een succes en is in vele talen vertaald (in 1915 in het Nederlands). Ook is het heel wat keren verfilmd, waarbij de productie door Walt Disney uit 1940 faam verwierf.

Hieronder de verkorte versie van het verhaal ‘Pinokkio’ zoals dat is bewerkt door Walt Disney.

De speelgoedmaker Gepetto maakt een houten pop en noemt hem Pinokkio. De pop kan enkel bewegen via touwtjes aan armen en benen. Gepetto wenst dat Pinokkio een echte jongen zal zijn, en een fee vervult deze wens. De fee stelt Japie Krekel aan om als Pinokkio’s geweten op te treden. Hij moet ervoor zorgen dat Pinokkio geen problemen krijgt. Pinokkio zal pas voor **altijd** een echt jongetje blijven nadat hij bewezen heeft dat hij een eerbare jongen is.

De volgende dag merkt een dolgelukkige Gepetto dat zijn wens is uitgekomen.

Later moet Pinokkio naar school, maar onderweg komt hij een stel bedriegers tegen, de vos en de kat.

Hij laat zich door de vos en de kat verkopen aan de gierige Stromboli. Deze poppenspeler belooft dat hij van Pinokkio op het toneel een grote ster zal maken. Er is inderdaad veel belangstelling voor Pinokkio, maar van het verdiende geld krijgt hij niets. Bovendien wordt hij in een kooi gestopt en moet op water en brood leven.

Japie en de fee bevrijden Pinokkio uit de kooi. Maar als de goede fee aan Pinokkio vraagt hoe dit allemaal heeft kunnen gebeuren, durft Pinokkio niet de waarheid te vertellen. Maar plots, o jee! Wat is dat? De neus van Pinokkio groeit en wordt steeds langer. De fee zegt dat dit normaal is, dit gebeurt wanneer Pinokkio niet de waarheid spreekt.

Pinokkio belooft de fee om geen domme dingen meer te doen. Maar nog voordat Pinokkio en Japie thuis zijn, gaat hij weer mee met de vos en de kat.

Deze vertellen hem over Luilekkerland en Pinokkio wordt zo enthousiast door hun verhalen, dat hij daarnaartoe wil.

Hij wordt meegenomen door een koetsier en naar een eiland gebracht waar veel kinderen zijn. Het is een soort pretland waar alles mag. Maar er gebeuren vreemde dingen op het eiland. De kinderen veranderen allemaal in ezels die hard moeten werken! Ze proberen nog te vluchten, maar helaas, voor hen is het te laat!

Pinokkio heeft inmiddels een staart en ezelsoren gekregen, maar kan door toedoen van Japie wel op tijd vluchten.

Thuis aangekomen vinden ze een brief waarin staat dat Gepetto op zoek is gegaan naar Pinokkio, maar in de buik van een gemene, grote walvis is beland.

Pinokkio besluit hem eruit te halen; zal dit lukken...?



*Zomeravond*

*Ik lig al in bed,  
maar de zon is nog op  
en de merel is zo hard aan het fluiten!  
Ik lig al in bed  
met de beer en de pop  
en verder is iedereen buiten.  
De radio speelt  
in de kamer benee  
of is het hiernaast bij de bakker?  
Nou hoor ik een kraan.  
O, ze zetten weer thee  
en ik ben nog zo vreselijk wakker.*

*Ik lig al in bed  
en mag er niet uit,  
want de klok heeft al zeven geslagen.  
Ik wil een stuk koek  
en een halve beschuit  
maar ik durf er niet meer om te vragen.*

*Ik lig al in bed  
en ik speel met mijn teen  
en de zon is nog altijd aan 't schijnen.  
En ik vind het gemeen  
dat ik nou alleen  
in mijn bed lig, met dichte gordijnen.*

*Uit: Ziezo, Annie M.G. Schmidt, Uitgeverij Querido*



Het koningszoontje Hoempedoemp – ik weet niet of je 'm kent –  
is heus een aardig joch, maar zo verschrikkelijk verwend!  
Hij heeft een echte auto en een echte motorboot,  
twee echte vliegmachientjes, een in 't groen en een in 't rood.  
Hij heeft een echt kasteeltje met een toren op het dak.  
Hij heeft een eigen zwembad en een eigen cineac,  
en dertienhonderd prentenboeken met gekleurde dieren,  
hij heeft een eigen bos, met spinnetjes en met mieren...  
Dat koningszoontje Hoempedoemp, hij heeft gewoon te veel!  
En zou hij erg gelukkig zijn? Welnee, integendeel!  
Hij staat de lange ganse dag te drenzen en te jengelen,  
en zit maar boven op de stoep en laat zijn benen bengelen.  
Een poos geleden was hij jarig, ja, toen werd hij zeven.  
De koning zei: En Hoempedoemp, wat zullen wij je geven?  
Een ijscowagen met een echte ijscoman?  
Een voetbalveld? Een dieseltrein? Nou zeg het maar, wat dan?  
Een ijsbeer, pa, zei Hoempedoemp, en schommelde met zijn benen.  
Een ijsbeer, zei de koning. O, een houten of een stenen?  
Een echte, pa, zei Hoempedoemp, een uit het poolgebied,  
en kom niet met iets anders aan, iets anders wil ik niet!  
O, lieve grutten, zei de koning, dát is niet gewoon.  
Maar goed, als jij dat hebben wilt, dan krijg je dat, mijn zoon.  
Hij belde om de hofmaarschalk, en om de Hoge Raad.  
Ze zaten te vergaderen tot 's avonds heel erg laat.  
Er werd een expeditie uitgerust van zeven schepen  
om ergens in het poolgebied een ijsbeer weg te slepen.  
Op Hoempedoemps verjaardag, toen hij net ontbeten had,  
kwam zijn cadeautje binnen in een groot houten krat.  
Het brulde erg, daar in die krat, de koningin werd bang...  
O, maak die krat niet open, zei ze. Zet 'm op de gang!  
Nee nee, zei Hoempedoemp – hij had zo'n vreselijk plezier –  
't is lekker mijn verjaardag, en ik wil die ijsbeer hier!  
Toen werd het krat geopend. Iedereen riep: Zoet! en: Koest!  
Maar 't hielp geen steek, de ijsbeer was ontzettend wild en woest.  
Hij beet venijnig in het rond, hij draafde heen en weer.  
Hij nam een hapje hofmaarschalk, en een hapje kamerheer.  
Hij rook 's aan de koningin, maar nee, hij liet haar staan.  
Ze rook misschien te veel naar odeklonje, neem ik aan.  
De koning zat al op de kast. Hij stotterde ontdaan:  
Neem weg, dat dier! Neem weg, dat dier! Ik wil 'm niet! Verstaan?  
Alsof zo'n wilde ijsbeer zo maar weg te nemen was.  
Enfin, er kwam een regiment soldaten aan te pas.  
De ijsbeer ging weer in het krat, waarin hij erg verhaarde,  
en iedereen vergat totaal dat Hoempedoemp verjaarde.  
Nu kwam de koning van de kast. Hij was erg boos en zei:  
Thans is het uit, volkomen uit met die verwennerij!  
Je krijgt geen dure dingen meer. Je krijgt geeneens een fiets,  
je krijgt geen een cadeautje meer. Je krijgt eenvoudig niets!  
Alleen, omdat je jarig bent, m'n jongen, geef ik jou  
een lege klos uit moeders naaidoos, met een eindje touw.  
Nu zit dat koningszoontje op zijn troontje met die klos





*en 't mooiste is: hij speelt ermee! Hij laat het niet meer los!  
Hij speelt er altijd mee. Hij speelt er nu al maanden mee.  
Het koningszoontje Hoempedoemp is eindelijk tevrede.  
De ijsbeer? O, die zit al lang weer aan de pool!  
En als je 't niet geloven wil: vraag het maar eens op school.*

*Uit: Ziezo, Annie M.G. Schmidt, Uitgeverij Querido*